

Eendenrace afgesloten met overhandiging waardecheque

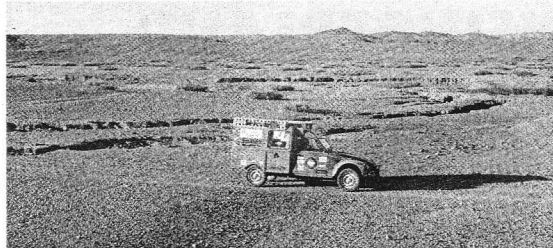

De cheque wordt overhandigd.

Bleiswijk – Verbazing over de schitterende en afwisselende natuur in Marokko; dat is wat de beide mannen het eerst in gedachte schiet als hen wordt gevraagd wat erg veel indruk maakte tijdens hun rit van Brussel naar Benin. De Bleiswijkers Erik Koevoets en Erik Groenewold – dezelfde voorname berust op louter toeval – zijn weer terug van hun tocht (die eerder reeds in De Heraut stond beschreven) en kijken er met veel plezier op terug.

Trees Borkus-Henskens

De Bleiswijkers schreven zich in voor de Touareg Trail die van 27 oktober tot 25 november werd verreden. Een rit voor Citroëns en dan voornamelijk de Lelijke Eenden en enkele Diana's. Een tocht van ruim 8300 kilometer die begon bij het verzamelpunt van de deelnemers in Brussel. Gezamenlijk reed men vervolgens naar Barcelona waar de wagens de boot opgingen

De vlaktes in het gebied waar de tocht doorheen ging waren enorm uitgestrekt.

richting Marokko.

“Wat een fantastisch land is dat: wisselend van natuur, het Atlasgebergte met mooie hoogtes tot aan de sneeuw-grens. Soms leek het of de wereld er had stilgestaan, zo afgelegen en zo puur waren mens en natuur. Ik denk niet dat veel mensen zich hier realiseren hoe groot en afwisselend dat land is; ik zou er graag nog eens heen willen,” aldus Koevoets.

Hopeloze grensovergangen

Na Marokko volgde buurland Mauritanië.

“Wat een verschil. Wat wij van het land hebben gezien sprak ons allerminst aan. Vies en bovendien stonk het er. We zagen regelmatig kadavers langs de weg liggen en waren eigenlijk blij dat we het volgende land Mali bereikten. Waar we erg veel tijd mee kwijt waren was het passeren van de grenzen. Dat duurde steeds erg lang. Uren van wachten en formulieren invullen, waarna de auto van boven tot onder bekeken werd.”

De eendenrijders genoten van het groene Mali. “En met name van de rit

en later de wandeling door de Dogonvallei die ruim 50 kilometer lang is; dat was een hele ervaring. Vroeger woonden daar pygmeeën. Hun huizen staan nog wel tegen de bergwanden aan, maar zelf zijn ze inmiddels verdwenen. Het schitterende natuurgebied is voor een normale auto onbereikbaar.”

Onderweg moesten opdrachten worden uitgevoerd en vragen beantwoord.

“Dat was vaak moeilijk te realiseren, want wij konden ons niet altijd verstaanbaar maken.”

Eindstreep

Na door Burkina Faso gereden te hebben bereikte de karavaan van Lelijke Eenden en Diana's hun eindbestemming Benin.

“Alle teams haalden de eindstreep. Iedereen kreeg onderweg wel een keer met panne te maken. Zelf reden we vijf keer een lekke band, de koppellingskabel ging een keer kapot en verder deden zich nog enkele kleine mankementen voor, maar dat was niet veel. We hadden het wel even benauwd toen we met de auto op een duinpan klapten, maar we konden onze wagen gelukkig nog blijven gebruiken. Alles werd langs de weg gerepareerd. Bij drie auto's werd zelfs de hele motor vervangen en bij een de versnellingsbak. We waren dan ook blij met de auto met onderdelen die als bezemwagen achter de hele groep aanreed.”

Geen spijt

Het werd een unieke ervaring die de Bleiswijkers niet graag hadden willen missen. “Geen spijt; we zouden het zo weer doen! Alles leek zo eindeloos. Als je door die uitgestrekte zandvlaktes rijdt, langs kloven en bergen, over het strand, door kuilen en oerwouden; je

wordt als mens dan heel klein. Eigenlijk zou je dezelfde reis nog eens moeten maken. Nu weet je wat je tegen kunt komen en zou je er beter op voorbereid zijn. Dan zouden we ook wat vloeiender de Franse taal moeten kunnen spreken, want dan waren de contacten onderweg vast boeiender geweest.”

Cheque

Aan de hele tocht zat een goed doel gekoppeld. De heren lieten zich sponsoren en verzamelden die gelden voor een project in Zimbabwe.

“Onze kinderen zitten op basisschool De Poort. Een van de ouders van een leerling daar - Irma Zvandaziva-Breugem - is getrouwd met een man uit

Zimbabwe en heeft er lange tijd gewoond en gewerkt. Zij reizen er nog steeds regelmatig heen om te helpen waar nodig.”

Vorige week kon een cheque van € 5000,- worden overhandigd. Geld dat niet alleen werd opgehaald met de lange tocht, maar tevens schonk De Poort twee maanden zendingsgeld en een spontane bijdrage van het schoolbestuur.

Irma was blij verrast met de cheque en vertelde, dat het geld gebruikt gaat worden voor het Community Based Aids Program in Morgenster te Zimbabwe en in het bijzonder voor weeskinderen. “Met dit geld kunnen zij ook naar school en onderwijs volgen. Bovendien kunnen we hier weer heel wat lesmateriaal van aanschaffen.”

Een indrukwekkende tocht.